

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 14482/2555

พนักงานอัยการจังหวัดเชียงใหม่โจทก์ นายเกษม พรหมพิการณ์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 192, ป.อ. มาตรา 32, ป.อ. มาตรา 80, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 288, ป.อ. มาตรา 371, ป.อ. มาตรา 391, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78

ย่อ / หลักกฎหมาย

วัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยมีและพาอาวุธปืนพกวีแอลเวอร์ขนาด .22 ไปบริเวณ โรงงานเชิงใหม่สุขสวัสดิ์คำไม้ เนื่องมาจากจำเลยเข้าใจว่าผู้เสียหายเป็นชู้กับภริยาของจำเลย จำเลยจึงไปพบผู้เสียหายยังสถานที่เกิดเหตุและสอบถามจำเลย่ว่า ชอบเป็นชู้กับภริยาชาวบ้าน ไช้ไหม แล้วใช้แขนซ้ายล็อกคอผู้เสียหายและใช้มือขวาล้วงอาวุธปืนออกมาจากเอวจ่อที่บริเวณ ศีรษะของผู้เสียหาย ช. ท. และ ส. ซึ่งเป็นประจักษ์พยานโจทก์และอยู่บริเวณที่เกิดเหตุเบิกความ สอดคล้องตอกันว่า เห็นจำเลยกระทำการดังกล่าว นอกจากนั้นผู้เสียหายยังเบิกความว่าผู้เสียหายได้ สะบัดศีรษะเพื่อหลบและได้ยินเสียงปืนดังขึ้น 1 นัด หลังจากนั้นจำเลยก็เดินออกไป การกระทำของ จำเลยดังกล่าวจะเห็นได้ว่า จำเลยอยู่ห่างจากผู้เสียหายประมาณ 1 ฟุต โดยใช้มือล็อกคอของ ผู้เสียหายไว้พร้อมใช้อาวุธปืนจ่อบริเวณศีรษะซึ่งเป็นระยะที่ใกล้ชิดกับศีรษะมาก หากจำเลย ประสงค์ต่อชีวิตของผู้เสียหายแล้ว ย่อมเป็นการยากที่กระสุนปืนจะพลาดจากเป้าหมาย และ ขณะที่กระสุนลั่นจากอาวุธปืนไม่ปรากฏว่าประจักษ์พยานโจทก์คนใด เห็นว่า ปากกระบอกปืน ยังคงจ่อเล็งอยู่ที่บริเวณศีรษะของผู้เสียหายหรือไม่ และการที่ผู้เสียหายเพียงแต่สะบัดศีรษะเพื่อ หลบ แต่ก็ได้ลุกขึ้นวิ่งหนี จึงไม่ทำให้เป้าหมายของวิถีกระสุนเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม จำเลยย่อม สามารถที่จะยิงผู้เสียหายซ้ำได้อีก อีกทั้งหลังจากปืนลั่น 1 นัดแล้ว ไม่มีผู้ใดเข้าห้ามปรามหรือ ชัดขวางการกระทำของจำเลย และหลังเกิดเหตุ ป. ติดตามจับกุมจำเลยได้พร้อมอาวุธปืนของกลาง ยังปรากฏกระสุนปืนอยู่ภายในรังเพลิงอีกจำนวน 5 นัด แสดงให้เห็นว่าจำเลยมีโอกาสใช้อาวุธปืนยิง ผู้เสียหายได้อีก แต่จำเลยก็หาได้กระทำให้ไม่ เมื่อก่อเหตุแล้วจำเลยก็ได้ขับรถจักรยานยนต์กลับไปยัง สถานที่ทำงานของตน มิได้หลบหนีไปไหนจนกระทั่ง ป. ไปจับกุมจำเลยได้พร้อมอาวุธปืนของกลาง พฤติการณ์แห่งคดีเชื่อว่า จำเลยไม่มีเจตนาฆ่าผู้เสียหาย แต่เป็นการใช้อาวุธปืนยิงเพื่อข่มขู่ ผู้เสียหายเท่านั้น และการที่จำเลยใช้แขนล็อกคอผู้เสียหายเป็นการใช้กำลังทำร้ายผู้เสียหายโดยไม่ ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ อันเป็นความผิดตามที่พิจารณาได้ความซึ่งศาล มีอำนาจลงโทษจำเลยได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 192 วรรคท้าย

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องและแก้ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 32, 80, 91, 288, 371 พระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 4, 7, 8 ทวิ, 72, 72 ทวิ ริบปลอกกระสุนปืนของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพ ในข้อหาใช้อาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้าน และทางสาธารณะโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและไม่มีเหตุสมควร ส่วนข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน เครื่องกระสุนปืน วัตถุระเบิด ดอกไม้เพลิง และสิ่งเทียมอาวุธปืน พ.ศ.2490 มาตรา 7, 8 ทวิ วรคหนึ่ง, 72 วรคสาม, 72 ทวิ

วรรคสอง ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 371, 391 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้เรียงกระทงลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 กระทงแรกฐานมีอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนโดยไม่ได้รับใบอนุญาต จำคุก 1 ปี กระทงที่สองฐานพาอาวุธปืนและเครื่องกระสุนปืนไปในเมือง หมู่บ้าน โดยไม่ได้รับใบอนุญาต เป็นความผิดกรรมเดียวผิดกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน ซึ่งเป็นบทหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 จำคุก 1 ปี กระทงที่สามฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายและจิตใจ จำคุก 1 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพในความผิดกระทงแรกและกระทงที่สอง เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุกจำเลยในความผิดกระทงแรกและกระทงที่สองมีกำหนดกระทงละ 6 เดือน ส่วนความผิดกระทงที่สาม จำเลยให้การในชั้นสอบสวนและชั้นพิจารณาของศาลรับว่าใช้แขนล็อกคอผู้เสียหาย เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 20 วัน รวมจำคุกจำเลย 12 เดือน 20 วัน ธิปไตยกระสุนปืนของกลาง ข้อหาอื่นนอกจากนี้ให้ยก โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 288, 80 อีกสถานหนึ่งลงโทษจำคุก 10 ปี ฐานมีอาวุธปืน จำคุก 6 เดือน และฐานพาอาวุธปืน จำคุก 6 เดือน รวมจำคุก 11 ปี จำเลยให้การรับสารภาพชั้นจับกุมและให้การเป็นประโยชน์ทั้งในชั้นสอบสวนและชั้นพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 5 ปี 6 เดือน นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น จำเลยฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงในเบื้องต้นรับฟังเป็นยุติว่า วัน เวลา และสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง จำเลยมีและพาอาวุธปืนพกวีแอลเวอร์ขนาด .22 ซึ่งเป็นอาวุธปืนที่มีเครื่องหมายทะเบียนของเจ้าพนักงานประทับไว้และเป็นของบุคคลอื่นผู้ได้รับใบอนุญาต ไปบริเวณโรงงานเชียงใหม่สุขสวัสดิ์คำไม้ มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยว่า จำเลยกระทำความผิดฐานพยายามฆ่าผู้อื่นหรือไม่ โจทก์มีผู้เสียหาย นายชัชวาล นายทนงศักดิ์ นายสุรศักดิ์ สิบตำรวจโทปรีชา และพันตำรวจโทไกร เบิกความเป็นพยานว่า วันเกิดเหตุเวลาประมาณ 15 นาฬิกา จำเลยเข้ามาภายในบริษัทเชียงใหม่สุขสวัสดิ์คำไม้ และเดินเข้ามาภายในห้องที่ผู้เสียหายทำงานอยู่พร้อมทั้งถามผู้เสียหายว่า ชอบเป็นชู้กับภริยาชาวบ้านใช้ไหม แล้วมาหยุดยืนทางขวามือของผู้เสียหาย จากนั้นใช้แขนซ้ายล็อกคอผู้เสียหายพร้อมกับใช้แขนขวาล้วงอาวุธปืนซึ่งพกอยู่ที่บริเวณเอวออกมาจ่อที่ศีรษะบริเวณกระหม่อมของผู้เสียหาย ผู้เสียหายสะดุ้งศีรษะหลบและได้ยินเสียงปืนดังขึ้น 1 นัด หลังจากนั้นจำเลยเดินไปขึ้นรถจักรยานยนต์ซึ่งจอดอยู่หน้าบริษัทหลบหนีไป หลังเกิดเหตุสิบตำรวจโทปรีชาติดตามจับกุมจำเลยได้พร้อมอาวุธปืนของกลาง ชั้นจับกุมแจ้งข้อหาแก่จำเลยว่า พยายามฆ่าผู้อื่น มีอาวุธปืนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับใบอนุญาตและพาอาวุธปืนไปในเมือง หมู่บ้านหรือทางสาธารณะโดยฝ่าฝืนต่อกฎหมาย จำเลยให้การรับสารภาพ ในชั้นสอบสวนพันตำรวจโทไกรแจ้งข้อหาเช่นเดียวกับในชั้นจับกุม จำเลยให้การรับสารภาพข้อหาตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน แต่ปฏิเสธข้อหาพยายามฆ่า เห็นว่า เหตุคดีนี้เกิดขึ้นเนื่องมาจากจำเลยเข้าใจว่าผู้เสียหายเป็นชู้กับภริยาของจำเลย จำเลยจึงไปพบผู้เสียหายยังสถานที่เกิดเหตุและสอบถามจำเลยว่า ชอบเป็นชู้กับภริยาชาวบ้านใช้ไหม แล้วใช้แขนซ้ายล็อกคอผู้เสียหายและใช้มือขวาล้วงอาวุธปืนออกมาจากเอวจ่อที่ศีรษะของผู้เสียหาย นายชัชวาลย์ นายทนงศักดิ์ และนายสุรศักดิ์ ซึ่งเป็นประจักษ์พยานโจทก์และอยู่บริเวณที่เกิดเหตุเบิกความสอดคล้องต้องกันว่า เห็นจำเลยกระทำดังกล่าว นอกจากนั้นผู้เสียหายยังเบิกความว่า ผู้เสียหายได้

สะบัดศีรษะเพื่อหลบและได้ยินเสียงปืนดังขึ้น 1 นัด หลังจากนั้นจำเลยก็เดินออกไป การกระทำของจำเลยจะเห็นได้ว่า จำเลยอยู่ห่างจากผู้เสียหายประมาณ 1 ฟุต โดยใช้มือล็อกคอของผู้เสียหายไว้พร้อมใช้อาวุธปืนจ่อบริเวณศีรษะซึ่งเป็นระยะที่ใกล้ชิดกับศีรษะมาก หากจำเลยประสงค์ต่อชีวิตของผู้เสียหายแล้ว ย่อมเป็นการยากที่กระสุนปืนจะพลาดจากเป้าหมาย และขณะที่กระสุนลั่นจากอาวุธปืนก็ไม่ปรากฏว่าประจักษ์พยานโจทก์คนใดเห็นว่า ปากกระบอกปืนยังคงจ่อเล็งอยู่ที่บริเวณศีรษะของผู้เสียหายหรือไม่ และการที่ผู้เสียหายเพียงแต่สะบัดศีรษะเพื่อหลบ แต่ก็ได้ลุกขึ้นวิ่งหนี จึงไม่ทำให้เป้าหมายของวิถีกระสุนเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม จำเลยย่อมสามารถที่จะยิงผู้เสียหายซ้ำได้อีก อีกทั้งหลังจากปืนลั่น 1 นัดแล้ว ก็ไม่มีผู้ใดเข้าห้ามปรามหรือขัดขวางการกระทำของจำเลย และหลังเกิดเหตุสืบตำรวจโทปริชาติดตามจับกุมจำเลยได้พร้อมอาวุธปืนของกลาง ยังปรากฏกระสุนปืนอยู่ภายในรังเพลิงอีกจำนวน 5 นัด แสดงให้เห็นว่าจำเลยมีโอกาใช้อาวุธปืนยิงผู้เสียหายได้อีก แต่จำเลยก็หาได้กระทำไม่ เมื่อก่อเหตุแล้วจำเลยก็ได้ขับรถจักรยานยนต์กลับไปยังสถานที่ทำงานของตน มิได้หลบหนีไปไหนจนกระทั่งสืบตำรวจโทปริชาไปจับกุมจำเลยได้พร้อมอาวุธปืนของกลาง ตามพฤติการณ์แห่งคดีเชื่อว่า จำเลยไม่มีเจตนาฆ่าผู้เสียหาย แต่เป็นการใช้อาวุธปืนยิงเพื่อข่มขู่ผู้เสียหายเท่านั้น และการที่จำเลยใช้แขนล็อกคอผู้เสียหายเป็นการใช้กำลังทำร้ายผู้เสียหายโดยไม่ถึงกับเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่กายหรือจิตใจ อันเป็นความผิดตามที่พิจารณาได้ความซึ่งศาลมีอำนาจลงโทษจำเลยได้ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 192 วรรคท้าย ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 5 พิจารณาลงโทษจำเลยในความผิดฐานพยายามฆ่านั้น ศาลฎีกาไม่เห็นพ้องด้วย ฎีกาของจำเลยฟังขึ้นบางส่วน พิจารณาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 391 จำคุก 1 เดือน ลดโทษให้หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 20 วัน เมื่อรวมโทษจำคุกในความผิดตามพระราชบัญญัติอาวุธปืน ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5 แล้ว เป็นจำคุก 6 เดือน 20 วัน ให้ยกฟ้องโจทก์ในความผิดฐานพยายามฆ่า นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค 5

องค์คณะ

ศรีอัมพร ศาลิคุปต์ · อุบลรัตน์ ลุยวิกัย · ธีระยุทธ ทรัพย์นภาพร

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/14482/2555>